

Sygn. akt **XI Ka 197/20**

XI Kz 147/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Krzysztof Wojtaszek

Sędziowie: Mariusz Jaroszyński (spr.)

Elżbieta Wierzchowska

Protokolant Katarzyna Wójcik

po rozpoznaniu dnia 6 października 2020 roku

sprawy **J. F.** s. S. i A. z domu K., ur. (...)

w C.

oskarżonego z art. 177 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

z dnia 8 listopada 2019 roku sygn. akt II K 293/17

oraz na skutek zażaleń wniesionych przez oskarżyciela subsydiarnego i jego pełnomocnika na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

z dnia 4 grudnia 2019 roku sygn. akt II K 293/17

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zaskarżone postanowienie utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżyciela subsydiarnego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Krzysztof Wojtaszek Mariusz Jaroszyński Elżbieta Wierzchowska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 197/20, XI Kz 147/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 8 listopada 2019 r. - sygn. akt II K 293/17

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. **Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. **Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. **Ustalenie faktów**

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		nie dotyczy		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		nie dotyczy		

1.6. **Ocena dowodów**

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

		nie dotyczy
--	--	-------------

1.1.6. <i>niewuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>	<i>Dowody przy</i>	
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach niewuwzględnienia dowodu
		nie dotyczy

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	W ramach wstępu, celem oczyszczenia przedpola dla ustosunkowania się do zarzutów zawartych w apelacji pełnomocnika oskarżyciela substydiarnego wskazać należy, że wniesiony środek odwoławczy mimo 8 postawionych zarzutów w istocie odnosi się wyłącznie do problemu związanego z oceną zachowania uczestników zdarzenia drogowego, w szczególności kierującego pojazdem - J. F.. Przekonuje o tym dobitnie stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu apelacji na str. 5 (k. 1374), gdzie skarżący konstatuje: "Tak więc ponad wszelką wątpliwość ustalone są: czas i miejsce zdarzenia, jego okoliczności i skutki. Kwestią zaś sporną pozostaje - czy w warunkach panujących krytycznego dnia (krytycznej nocy)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

kierujący miał możliwość uniknięcia wypadku, nie najężdżając w porze nocnej, w miejscu nieoświetlonym, poza terenem zabudowanym, na leżącym na środku jedni, wzdłuż jej osi, pokrzywdzonego". Tak więc zasadniczych okoliczności zdarzenia apelujący nie kwestionuje. Ekspozycja kwestia sporna, tj. czy oskarżony miał możliwość uniknięcia wypadku została zaś należycie wykazana przez Sąd Rejonowy i nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Przede wszystkim skarżący ignoruje (skrzętnie pomija) wnioski biegłych, co do możliwości uniknięcia wypadku - takiej możliwości nie było - przy obranym przez kierującego torze ruchu - bliżej lewej krawędzi. Nie usiłuje w apelacji nawet ich podważyć. Próbuje natomiast - nieskutecznie - poprzez potencjalną możliwość ominięcia leżącego pieszego z prawej strony - jadąc przy prawej krawędzi jezdni (na co biegli wskazywali) zakwestionować ustalenia Sądu meriti i dokonaną finalnie ocenę prawną zachowania oskarżonego. Skarżący - a wydaje się, że przede wszystkim oskarżyciel subsydiarny - rozmija się z istotą niniejszej sprawy, a mianowicie koniecznością wykazania naruszenia, chociażby nieumyślnie, zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym - czyli znamienia warunkującego byt przestępstwa, w tym przypadku z art. 177 § 2 k.k., gdyż następstwem wypadku była śmierć pokrzywdzonego. Przez cały tok postępowania przed Sądem I instancji widoczna jest aktywność oskarżyciela starającego się - poprzez liczne wnioski dowodowe - wykazać potencjalną możliwość uniknięcia zdarzenia przez oskarżonego (ignorując wnioski opinii biegłych, że przy danych zawartych w aktach

sprawy i danym torze ruchu pojazdu nie można wykazać, iż oskarżony mógł uniknąć zdarzenia) i brak przyczynienia się pokrzywdzonego do jego zaistnienia - przy jednoczesnym zaniechaniu wykazania naruszenia, chociażby nieumyślnie, zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez oskarżonego. W istocie do tego celu nie potrzeba było zaś opinii biegłych. Rolą biegłych było wyłącznie zrekonstruowanie zdarzenia - którego rekonstrukcja - nie budzi żadnych wątpliwości, nawet skarżącego. Ocena prawna zachowania uczestników ruchu drogowego należy natomiast do sądu (nota bene biegli z Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. zwracali na ten fakt uwagę). Dlatego też wszelkie zarzuty/argumenty związane z oceną zachowania uczestników ruchu skierowane przeciwko opinii biegłych z gruntu aprobaty zyskać nie mogły. Tym samym apelacja, jako wyłącznie polemiczna z dokonaną przez Sąd Rejonowy prawidłową oceną zachowania J. F. (str. 5-8 uzasadnienia, k. 1334-1335v.), skuteczna być nie mogła. Przeprowadzone przez Sąd I instancji postępowanie dowodowe nie wykazało naruszenia chociażby nieumyślnego, zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez J. F., a wywiedziona apelacja nie podważyła trafnej oceny jego zachowania dokonanej przez Sąd Rejonowy.

Przechodząc do zarzutów zawartych apelacji:

1) obraza przepisów postępowania, a to art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzucanie Sądowi Rejonowemu braku inicjatywy dowodowej w postaci określonej w zarzucie - jest nieporozumieniem. Część wniosków dowodowych oskarżenia była uwzględniana, celem wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, pozostałe zaś wnioski zasadnie były oddalane. To zaś, że czynności dowodowe w postaci przesłuchania funkcjonariuszy Policji nie zostały przeprowadzone, bynajmniej nie czyni postawionego zarzutu zasadnym. Stwierdzenie takie jest tym bardziej uprawnione, gdy zważy się na treść cytowanego już wyżej fragmentu uzasadnienia apelacji z k. 1374. Skarżący nie wykazał też skutecznie, ani przed Sędem Rejonowym ani w apelacji, wadliwości wywołanych dotychczas opinii, o jakich mowa w art. 201 k.p.k. uprawniającej do powołania kolejnego biegłego. Niemniej i w tym przypadku decyzja Sądu jest fakultatywna. Zatem o naruszeniu art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. nie może być mowy.</p>		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu.		

3.2.	2) obraza przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ocena dowodu z opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. dokonana przez Sąd Rejonowy jest oczywiście trafna i zgodna z kryteriami swobodnej oceny dowodów. Skarżący nie wykazuje bowiem w sposób skuteczny aby omawiana opinia dotknięta była mankamentami określonymi w art. 201 k.p.k. Nie jest zaś wystarczające proste zakwestionowanie treści opinii, której konkluzje nie satysfakcjonują skarżącego. Zauważyć dodatkowo wypada, iż przeprowadzenie eksperymentu procesowego, o jakim mowa w zarzucie byłoby niemiarodajne (na co wskazywali też sami biegli). Niemniej stosowny eksperyment został przez nich wykonany dla zobrazowania widoczności pieszego w zbliżonych okolicznościach jak w przedmiotowym zdarzeniu. Nie sposób jest natomiast uchwycić, co autor dalszej części zarzutu lit. b) miał na myśli, w sytuacji gdy prędkość pojazdu nie przekraczała administracyjnie dozwolonej. Zresztą do kwestii prędkości z jaką poruszał się samochód biegli odnosili się szeroko – wystarczające zatem będzie odesłanie do odpowiednich fragmentów opinii (k. 1118.1120)</p>		
Wniosek		

<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutu.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>3) obraza art. 167 k.p.k. 201 k.p.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Przejrzystość dotychczas dopuszczonych w sprawie opinii, skorelowana z ich oceną czyniącą zadość wymaganiom wynikającym z art. 7 k.p.k. i art. 201 k.p.k., wskazuje na niecelowość dopuszczenia dowodów z kolejnych opinii uzupełniających. Ekspozowane zaś przez apelującego sprzeczności pozostają jedynie w sferze jego oceny i nie nakazują wywoływania nowych opinii tylko i wyłącznie do czasu osiągnięcia oczekiwanego rezultatu. Nie można bowiem mnożyć opinii, tylko po to, aby uczynić zadość subiektywnej nadziei jednej ze stron procesowych, na uzyskanie takiej, jaka będzie po jej myśli (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 06 listopada 2014 r., sygn. II AKa 190/14, LEX nr 166866). W szczególności biorąc pod uwagę, iż w judykaturze utrwalone jest, iż jeżeli dowód z opinii biegłych jest przekonujący</p>		

<p>i zrozumiały dla Sądu, który to stanowisko odpowiednio uzasadnił, to fakt, iż dowód ten nie jest przekonujący dla strony, nie może stwarzać podstawy do ponownego powoływania biegłych lub zasięgnięcia opinii nowych biegłych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 06 listopada 2013 r., sygn. II AKa 204/13, KZS 2014/2/35, LEX nr 1466259). Z tych względów, podniesiony zarzut jest chybiony.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutu.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>4) obraza przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4 i 7 k.p.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut jest kompletnie niezrozumiały, gdyż akta sprawy nie zawierają opinii, w których biegli stwierdzili, że oskarżony, który kierował samochodem marki (...)o numerze rejestracyjnym (...) nie zachował należytej ostrożności, nie obserwował w sposób wystarczający jezdni, przez co przyczynił się do zaistnienia wypadku. Na treść</p>		

tych opinii nie powołuje się także skarżący w uzasadnieniu apelacji.		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu.		
3.5.	5) obraza przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut naruszenia art. 424 § 1 k.p.k. nie może stanowić samodzielnej podstawy uchylenia zaskarżonego wyroku, bowiem wadliwość sporządzonego uzasadnienia nie oznacza automatycznie wadliwości samego wyroku. Niezależnie również od tego, że obraza art. 424 k.p.k. nie jest tego rodzaju uchybieniem, które może mieć wpływ na treść orzeczenia (czynność późniejsza, nie może wpływać na czynność wcześniejszą, czyli wyrokowanie), nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k. – art. 455a k.p.k.		

Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu.		
3.6.	6) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niezasadnym uznaniu, że okoliczności zdarzenia powodowały, iż dostrzeżenie pieszego było znacznie utrudnione.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut jest bezzasadny – odwracając zawartą w nim tezę należałoby skonstatować, że zmrok, leżący śnieg i lód oraz opady atmosferyczne ułatwiają dostrzeżenie pieszego na jezdni w okolicznościach niniejszej sprawy, a zatem leżącego wzdłuż jej osi. Tego rodzaju wnioskowanie jest pozbawione logiki i sprzeczne z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Nie może zatem być mowy o wadliwości wnioskowania Sądu.		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu.		
3.7.	7) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niezasadnym przyjęciu, że to pokrzywdzony leżał nieprawidłowo na jezdni, zaś oskarżony nie przyczynił się do wypadku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych pełnomocnik oparł na zarzutach w zakresie oceny materiału dowodowego – na co wprost wskazał – a zatem wystarczające jest stwierdzenie, że skoro w sferze proceduralnej nie zaistniały uchybienia przepisom kodeksu postępowania karnego w zakresie gromadzenia i oceny materiału dowodowego, to nie sposób skutecznie podważyć poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych poprzez zarzut w zaprezentowanym w apelacji kształcie. Jedynie ubocznie należy podkreślić, iż prawidłowa ocena materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłych z Instytutu Ekspertyz Sądowych w K., pozwoliła na poczynienie niebudzących zastrzeżeń ustaleń faktycznych. Nie można jednakże powstrzymać się przed wskazaniem, iż leżenie pokrzywdzonego na jezdni stanowi (wbrew tezie zarzutu) ewidentną nieprawidłowość – przeczy wszystkim zasadom bezpiecznego ruchu na drogach.</p>		

Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu.		
3.8.	8) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony nie wypełnił znamion czynu zabronionego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd odwoławczy w pełni podziela wywód Sądu Rejonowego zawarty w pisemnej motywacji (przedostatni akapit na str. 7 i drugi akapit z 8 str. uzasadnienia, k. 1335-1335v.), dla którego uznał, iż oskarżony nie wypełnił znamion czynu zabronionego. Oceny prawnej zachowania oskarżonego nie jest w stanie podważyć wniesiona apelacja. W okolicznościach sprawy niniejszej nie sposób doszukać się naruszenia, chociażby nieumyślnego, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez J. F.. Zastosowana przez niego technika i taktyka jazdy nie była nieprawidłowa. Nieprawidłowe było zaś zachowanie pokrzywdzonego, które było bezpośrednią przyczyną wypadku.		
Wniosek		

Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu.		
3.9.	W odniesieniu do stanowiska zawartego we wniesionych zażaleniach:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do przełamania zasady ponoszenia kosztów procesu wyrażonej w art. 632 pkt 1 k.p.k., a tym samym do zastosowania art. 624 § 1 k.p.k. i całkowitego zwolnienia oskarżyciela posiłkowego z ich ponoszenia, zwłaszcza że ograniczają się one wyłącznie do kwoty 300 zł (która została już uiszczona) tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania – ograniczenie z art. 640 k.p.k., co akcentował również Sąd Rejonowy. Obciążenie wskazaną kwotą nie jest zbyt uciążliwe dla oskarżyciela.		
Wniosek		
Zwolnienie oskarżyciela substydniarnego w całości od kosztów procesu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Niezasadność zarzutu.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	nie dotyczy
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności	
nie dotyczy	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku.	
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy, natomiast argumenty zawarte w apelacji - bezzasadne.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
nie dotyczy	
Zwiężle o powodach zmiany	
nie dotyczy	

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.	nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
nie dotyczy		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
nie dotyczy		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
nie dotyczy		
5.3.1.4.1.	nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
nie dotyczy		
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
nie dotyczy		

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Postanowienie Sądu Rejonowego w przedmiocie kosztów procesu jest prawidłowe, a zarzuty niezasadne.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Zawarte w tym punkcie rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.

7. PODPIS
Krzysztof Wojtaszek Mariusz Jaroszyński Elżbieta Wierzchowska

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela substydianego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana